

Αναχέγγησις

Μηνιαίο Έγνηγοικιδιό Περιοδικό

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΑΤΣΗΣ

Ένας από τούς λαμπρότερους αδάμάντες στο περιδέραιον τής ένδοξης Έλληνικής Ιστορίας είναι και ο ήρωας ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΑΤΣΗΣ. Τό παράδειγμα τής αυτοθυσίας και φιλοπατρίας του θά παραμείνη εις τήν Ιστορίαν ώς φωτεινός φάρος για τίς μεταγενέστερες γενεές.

Σύμφωνα με τά συνηθισμένα κριτήρια, ο ΜΑΤΣΗΣ είχεν δλη τήν δυνατότητα να ζήση, χωρίς κανένας να δικαιούται να τού καταλογίση δειλίαν ή λιποψυχίαν. Διότι, όταν οι διώκται του, κατόπιν τής αισχράς προδοσίας, είχον περικυκλώσει τό κρησφύγετον εις τό όποιον εύρίσκετο μετά τών δύο συντρόφων του, τήν 19ην ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1958, τόν έκάλουν να έξέλθη «με τά χέρια ψηλά», διότι δέν ύπήρχε έλπίδα διασώσεώς του, ό θάνατος ήταν όλοφάνερος.

Ό ήρωάς μας, όμως, δέν ύπελόγισε τό σαρκίον του. Στη σκέψη του κυριαρχούσεν ή ιδέα να μη ύπολειφθή τών ενδόξων προγόνων του εις εύψυχίαν και αύταπάρνησιν. Και εις τό Ιταμόν πρόσταγμα

τών Άγγλων στρατιωτών, ό ΜΑΤΣΗΣ, άφου διάταξε τούς συντρόφους του να έξέλθουν, ό ίδιος έπρόφερε τό δικό του ΟΧΙ: «ΘΑ ΕΞΕΛΘΩ ΠΥΡΟΒΟΛΩΝΤΑΣ»! Και έπραγματοποίησε τήν ύπόσχεσί του: «Ωρμησε με τό όπλον ανά χείρας, πυροβολώντας, για να πέση ύπό τήν έροχήν τών χειροβομβίδων. τού έχθρου, οι όποιες τόν άφησαν άπνουν, άφου τού απέκοψαν και τό ένα πόδι.

Αύτός ήταν ό σεμνός και πάναγνος πατριώτης ΜΑΤΣΗΣ. Αιώνια ή μνήμη του.

